

HIVATALOS RÉSZ.

331

A Forradalmi Kormányzótanács CVI. számú rendelete.

1. §.

A Forradalmi Kormányzótanács a szocializált és nem szocializált üzemek, gyárak, közlekedési, kereskedelmi és műszaki vállalatok, pénzügy- és biztosítóintézetek, központok, továbbá a még fel nem sorolt egyéb önálló vállalatok eddig tisztviselői minőségben alkalmazott munkásainak munkabéréről eddig kibocsátott LXXXIII. és 71. Sz. N. számú rendeleteket (l. a Tanácsköztársaság május 4-én és 8-án megjelent 34. és 37. számában) hatályon kívül helyezi és addig is, míg az egész munkabérekérdés végleges rendezést nyer, elrendeli, hogy az említett alkalmazottakra nézve ideiglenesen a következő fizetési osztályok legyenek irányadók:

Fizetési osztály	I.	II.	III.	IV.	V.
	koronákban				
<i>17 éves életkoron alul:</i>					
gyakorlat nélkül	120	—	—	—	—
gyakorlattal	150	—	—	—	—
<i>17 éves életkoron felül:</i>					
0— 2 évi gyakorlattal	170	—	—	—	—
2— 5 » »	230	270	320	—	—
5—10 » »	270	320	380	430	520
10—15 » »	300	370	450	520	600
15 éven felüli »	320	400	500	600	650

2. §.

Az I. fizetési osztályba általában a szak-képzettséggel nem rendelkező összes segéderők;
a II. fizetési osztályba általában a szak-képzett irodai, kereskedelmi és műszaki alkalmazottak;
a III. fizetési osztályba általában a szak-

21
képzett, önállóan dolgozó alkalmazottak, csoport-
vagy osztályvezetők;

a IV. fizetési osztályba általában a kisebb
vállalatok legfelsőfokon felelős vezetői, a nagyobb
vállalatok nagyobb osztályainak felelős vezetői
és a nagyobb szakképzettséget igénylő munkát
végző alkalmazottak és végül

az V. fizetési osztályba általában a nagyobb
vállalatok vezetéseért legfelsőfokon felelős vezetők,
továbbá különleges magasabb rendű szaktudást
igénylő feladatokkal, fontosabb szervezési mun-
kával, nagyobb intézetekben egyes különösen
fontos különleges ágak önálló vezetésével foglal-
kozó szakemberek tartoznak.

A fizetési osztályokba való beosztás alapjául
a tényleg betöltött munkakör szolgál, a képesi-
tés csak határeseteknél vehető figyelembe.

3. §.

A munkabér nagyságára irányadó szolgálati
időnek kell tekinteni mindazt az időt, amelyet
az alkalmazott a betöltött 17-ik életévtől kez-
dőddően ipari, kereskedelmi, illetőleg közszolgá-
latban bármilyen minőségben eltöltött, továbbá
amelyet a 17-ik életév betöltése után iskolai
vagy egyéb tanulmánnyal töltött. A katonai
szolgálat, betegség vagy munkahiány követke-
ztében munkanélkül töltött időt a gyakorlati
időbe be kell számítani.

4. §.

Az alkalmazottaknak a fizetési osztályokba
való besorozása azon részletes utasítás szerint
fog történni, amelyet az Alkalmazotti Szakszer-
vezetek Országos Egyesülete fog elkészíteni.

5. §.

A fizetési osztályokba sorozást az üzem (vál-
lat) termelési (üzleti) biztosa és az ellenőrző
munkástanács két tagja együtt végzi az alkal-
mazottak két bizalmi egyénének bevonásával.
Ott, ahol nincs ellenőrző munkástanács, a fize-
tési osztályokba sorozást a vállalat vezetője

végzi, ugyancsak a bizalmi egyéneknek, illetőleg az illetékes alkalmazotti szakszervezetnek bevonásával.

A fizetési osztályba sorozást megállapító határozatot az Alkalmazotti Szakszervezetek Országos Egyesülete a hozzátartozó illetékes szakszervezet útján hivatalból felülbírálja; az elsőfokon már megállapított fizetési osztálynak megfelelő munkabért csak ennek megtörténtével lehet kifizetni.

Az illetékes szakszervezet döntését a Népgazdasági Tanács felülvizsgálhatja és szükség esetében bármikor módosíthatja.

A fizetési osztályokba való besorozásról első ízben olyan jegyzéket kell a Népgazdasági Tanácshoz felterjeszteni, amely magába foglalja minden egyes alkalmazottnak a folyó évi március hónapra kapott összes illetményeit (fizetés, lakpénz, családi pótlék, a renumerációnak erre a hónapra eső része stb.), valamint az új besorozás szerint járó összeget. A besorozás tekintetében beálló változásokról esetről-esetre jelentést kell tenni a Népgazdasági Tanácshoz.

6. §.

Az e rendelettel szabályozott munkabéreket hetenként utólag kell fizetni és azokon felül más járandóság fizetésének helye nincs.

Nem zárják ki azonban a jelen rendelet szabályai annak a lehetőségét, hogy egészen különleges munkaerők, főleg mérnöki, orvosi vagy szervezői specialisták a fentiek szerint megállapított munkabéren felül külön pótlékban is részesülhessenek.

A természetbeni járandóságok (lakás, élelem, ruházat, dohány, fűtőanyag stb.) értékét általában forgalmi áruk alapján, illetőleg maximális vagy tájékoztató árak esetében ezeknek figyelembe vételével a fizetésekbe be kell számítani. Az értékmegállapítást az 5. §-ban felsorolt szervek végzik, illetőleg bírálják felül.

7. §.

A munkaidő tekintetében az egyes vállalatoknál (üzemeknél) érvényben lévő rendelkezések irányadóak. Ezekről eltérésnek csak sürgős és rendkívüli szükség esetében van helye, amikor is túlmunka gyanánt csak a napi nyolc órán túl teljesített munka számítható be és díjazandó. A szóban lévő alkalmazottak a túlmunkáért ugyanolyan díjazásban részesülnek, mint a munkások általában, de a túlmunka díját úgy kell kiszámítani, hogy minden túlmunkában töltött óra után a hetibérnek egy

órára eső részét a túlmunkapótlékkal felemelve kell fizetni.

8. §.

Azok, akik több munkaadónál teljesítenek szolgálatot (pl. kirakátrendezők, óráskönyvelők) napi szolgálatuk minden órája után a számukra megállapított hetifizetésnek $\frac{1}{48}$ részét kapják.

9. §.

A termelési (üzleti) biztosok illetményeit, továbbá a vasuti vonalon vagy külső terepfelvételeken dolgozók pótlékait külön rendelet szabályozza.

10. §.

Az ebben a rendeletben megállapított fizetések 1919. április 15. napjával kezdődő hatállyal lépnek érvénybe. Az ezen napig járó remuneráció még kifizetendő, de annak egy óra eső összege nem haladhatja meg a remuneráció évi összegének $\frac{1}{12}$ részét.

Budapest, 1919. május 30.

A Ferradalmi Kormányzótanács.